

ския лжъ се изгубваше нататъкъ и послѣ като че наставаше. по-голѣмъ мракъ.

Все пакъ тия внезапни свѣткания на прожекторитѣ не останаха безъ значение. Навѣрно отъ крѣпостта съгледаха нѣщо, защото недалеко се прѣснаха единъ слѣдъ другъ нѣколко шрапнела. Тѣ свѣтнаха ниско въ въздуха като огнени кълба и огласиха нощта съ рѣзъкъ гръмъ.

— Вижъ, сега да си тамъ, отивашъ по дяволите! попъпна единъ войникъ.

— Не стигатъ до насъ—, отвѣрна другъ нехайно и изпсува.

— Трѣбва да сме далеко отъ крѣпостта, обясни даскатътъ. Виждате ли, съ далнобойни ордия стрѣлятъ и пакъ не могатъ да ни стигнатъ.... Нека си хабятъ шрапнелитѣ!

— Все ще останатъ и за насъ отъ шрапнелитѣ,—допълни другъ шеговито.

Нейдѣ далеко на западъ и югъ се чуваха понѣкога глухи топовни гърмежи и тамъ сѫщо тѣй свѣткаха прожекторитѣ. Царуваше чѣкакъвъ таинственъ ужасъ изъ просторитѣ на нощта Въ тишината на тая нощ се криеше нѣщо зловѣщо. То притискаше като тежъкъ камъкъ гърдитѣ на всички.

Отъ падането на шрапнелитѣ капитанъ Меркезовъ разбра, че е избралъ вѣренъ путь. Отъ начало нему се струваше, че той и хората му се движатъ въ съвсѣмъ друга посока и нѣщо смѣтно го беспокоеше. Може би той имаше извѣстно основание. Войскитѣ още не бѣха опасали града и ставаха по нѣкога опасни срѣщи.... Сега той се увѣри, че движението става въ страни отъ крѣпостта и вѣнъ отъ артилерийския огнь. Това го успокои и той въздъхна съ извѣстно облекчение. Тѣкмо както бѣше изучилъ по картата—сега вървѣха по една висока равнина. По калния междуселски путь той предполагаше скоро да стигнатъ близкото село, отъ гдѣто почващѣ една долина. Той не се излъга въ това свое предположение....

Вече на изтокъ почна да блѣдише небето.

Тѣкмо когато минаха селото и се спуснаха въ долината зачу се конски тропотъ. Въ полумрака на настѫпващето утро капитанъ Меркезовъ различи двамина на коне. Когато го наблизиха той разбра, че това сѫ адютантътъ на полка и неговиятъ ординарецъ.

— Какво има? попита той адютанта.

— По заповѣдь, ще охранявате полка до разсѣване.... Щомъ мините първия чифликъ, ще очаквате полка, който иде назадъ. Навѣрно бивакътъ ще бѫде при втория чифликъ, кѫдето имало и чешма....

— Да, потвѣрди капитанъ Меркезовъ, на картата има ззначени такива чифлици.... Сигурно ще намѣримъ тамъ обширни постройки за подслонъ и на хората.